

ר': "מניין לך כי בעולם הבא

לא היה (כמעט) כל הבדל בין עובדות הנוער של הקיבוצים. כללי של המשתתפים, לוא היה כול "לעכל" כארבעת אלפים

התקלה, ישב וזוג זקנים, בני קשיבו להסברות הנגה שהשתדל בתערוכת של עברית, ספגויות מעשיית קניית העמק על-ידי ערבי העשיר ששמח להתפטר הרחב שהשתרע על פני השניים במשך כל הטיול.

היחיד שנשמע מפי הזקנה ופי, יש עוד המון מקום לשכן

סיים רצו. כשהתקלקלה מכוניתו מודקנת, שראתה ימים טובים י חצי יור, תחב זקן את חוט" לכיפת המגוע, מישש פה ושם, יאשו והביס במבט תמוה בנהג. ר" אמר לנהג בן ה-45, "אני מתמצא. היתה לי פעם מכונית— שונות שהגיעו לוינה אני אומר היו מכוניות... העובדים ושבים הסרחון, והסוסים רצו כמו כששמעו אותן מרחוק." **צורך בפקודות.** מאזן ה' דור חובה — חלקי חלוף שאר צמיגים, זמן עבודה של בעלי שרבים מהם תופסים מקומות למרי במערכה הכלכלית. ר זכות — אלף אנשים זקנים, הן השמחה מרובה בחייהם, הר

כמו ספר בלשים. כבר לא קל לו, לפה מחוסר השיניים. בנהלל כובדו המבקרים הן במטעמים, והן בנאומים. חלק גדול מבין המטיילים ראו את הסביבה בפעם הראשונה בחייהם (הארוכים) והסיפורים על ימי המצור כאשר חלק זה של הארץ היה מנותק משאר הישוב ריתקו אותם כספר בלשים. קשה היה למבקרים להאמין את סיפורי הקשיים למראה המשקים הפוריים.

"איזה יופי! איזה יופי!" אשה עולת גרמניה נהנית ממראה משמר העמק. רוב המטיילים שלא הכירו את הישוב הכפרי נדהמו מההבדל שקיים בין מה שתיארו לעצמם לבין מה שמצאו. ברוב המקרים היתה הפתעת המבקרים העירוניים נעימה ביותר.

בערך שלוש מאות שנה. מאתיים שמור נים ושתיים שנה מובלות במכונית אחת. זאת ציין בעל המכונית בבקשו את הצלם לצלם מאורע זה.

בין השאר: גילמה. חדר האוכל של קיבוץ יגור לא היה הפתעה גדולה למטיילים. גודלו היה מצופה מראש, למרות שמעטים מהם ראו קיבוץ לפני כן. אחר הביקור ביגור, המשיכה הקבוצה בדרכה מזרחה לאורך כביש העמק. כשעברה השיירה את גילמה עבר רחש בין המטיילים בהיזכרם במה שקראו בעתונות לפני זמן קצר.

א חושי, היוזם והמארגן, שרכש מתי היה עקרון, שרבים חשבו ון שעוד אפשר למצוא מתנדבים לש צורך לתת פקודות, לשגר אל תושביה, הרעיון מצא תן צאו שנענו — אף כי איש לא חלקי חלוף וצמיגים. אטיים, הציטראונים, המוריסים. נמצא כמעט אף קרייזלר אחד, של שנת 1951. מעמד זה נעדר.

הזקנים בארץ הפלאים. הסבא אברהם, בן 107, זוכר עדיין את הימים שכל מה שמחוץ לחיפה היה שטח מת, בלתי-ידוע. בפניו, כמו בפני שאר המטיילים, פותח סיור זה ארץ פלאים, ארץ זבת החלב והדבש שקראו אודותיה בתורה. בתמונה משמאל הוא מברך ברכה תניכית את תושבי קיבוץ יגור.